

תת"ע (חיפה) 1972-08-23 - מדינת ישראל נ' סאמר סמעאן

תת"ע (חיפה) 1972-08-23 - מדינת ישראל נ' סאמר סמעאן שולח חיפה

תת"ע (חיפה) 1972-08-23

מדינת ישראל

נגד

סאמר סמעאן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[16.07.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשת הנאשם להנפקת אישור הפקדה בדיעבד.

לטענת הנאשם הוא הפקיד את רישיונו ברשות הרישוי ביום 23.7.24 לשם ריצוי פסילה שמקורה בצבירת ניקוד וחשב שההפקדה מוזנת ברצף. לחילופין מבקש הנאשם להורות כי ההפקדה תיספר מיום 23.10.24 (יום סיום הפסילה ברשות הרישוי). לטענתו, לא ידע הנאשם כי הוא צריך להפקיד את רישיונו גם בבית המשפט. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הסמכות להחליט בה אינה של בית המשפט, אלא של רשות הרישוי ומוסיפה וטוענת כי ממילא קיימת חובת הפקדה כפולה של הרישוי. בתגובה משיב ב"כ הנאשם כי אין בבקשתו משום בקשה לחישוב פסילה וכי מדובר במי שהפקיד את רישיונו בידי רשות הרישוי.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

על אף שב"כ הנאשם מכתיר את הבקשה בכותרת של בקשה להפקדת אישור הפקדה ומנסה ליצור מצג כאילו אין המדובר בבקשה לחישוב פסילה, הלכה למעשה מדובר בבקשה לחישוב פסילה שהסמכות לדון בה נתונה בידי רשות הרישוי (בש"פ 8075/12 ג'אבר (14.4.14), ע"פ 7323/19 אחמד אבו שריפה (26.2.20)). יתירה מכך, בתי המשפט השונים כבר הבהיר כי גם בקשה להנפקת אישור הפקדה בדיעבד הינה בסמכות רשות הרישוי. ר' לדוגמא עפ"ת 10220-03-25 יוסף נ' מדינת ישראל (8.5.25). מעבר לדרוש אציין כי גם לגופו של עניין לא מצאתי הצדקה לבקשה.

הנאשם, כך על פי תצהירו, הפקיד את רישונו ברשות הרישוי כבר ביום 24.1.24, אז נמסר לו רישיון זמני עד ליום 23.7.24. משמע, בעת שנגזר דינו ביום 3.4.24 אחז הנאשם ברישיון נהיגה זמני, ידע שזה יפוג ביום 23.7.24 ולאחר מכן לא ביצע הפקדה נוספת ברשות הרישוי. הוזהר הנאשם לא ביצע פעולה אקטיבית נוספת כדי להפקיד את רישונו ברשות הרישוי, לאחר שנגזר דינו בתיק זה. הנאשם אף לא ביצע פעולה אקטיבית כדי להפקיד את רישונו בתיק זה וזאת בניגוד להוראות התקנות בעניין ובניגוד להוראתי המפורשת בגזר הדין לפיו עליו להפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט עד ליום 15.8.24.

הדברים האמורים אף תואמים את פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 6928/18 ליאור כלפון (7.10.18), המפנה להוראות תקנה 557 (ה) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961 -

12. "מעבר לדרוש אוסיף כי תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), התשע"א-2011 הבהירו את המצב המשפטי בעניין שלפניי, כך שנוספה תקנה 557(ה) (הקובעת כדלקמן):

"המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישיון, ומירון תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור."

13. בדברי ההסבר לתקנות התעבורה (תיקון מס' 6), התשע"א-2011, כפי שהוגשו לעיון ועדת הכלכלה ביום 27.2.2011, מבהיר מחוקק המשנה את כוונתו כדלקמן:

"מוצע לקבוע כי מקום בו הוטלה על נהג פסילת רישיון, ורישיונו כבר מופקד באותה העת, יפקיד לצורך הפסילה החדשה, אישור ההפקדה הקודמת, זאת על מנת שיהיה מעשה פעיל מצידו של הנהג, של ריצוי הפסילה, וחישוב תקופת הפסילה לא יתחיל לפני מועד הפקדה זו."

14. כאמור בדברי ההסבר, הגיונה ותכליתה של תקנה זו בצידה - חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת רישיון או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם.

15. דברים אלו גם מבהירים את ההבדל בין עניין ג'אבר שהוזכר בבקשה לעניין שלפני. בעוד שהמבקש בענין ג'אבר ביצע פעולה אקטיבית של הפקדת הרישיון בהליך שהתנהל בעניינו, הרי שלא כך באשר למבקש שבפניי. הניסיון ללמוד מהפקדת רישיון לרשויות שונות באותו הליך כבעניין ג'אבר להפקדה לאותה הרשות בהליכים שונים כפי שמציע המבקש אין לו על מה לסמוך, ואיננו תואם את תכלית התקנה."

הדברים האמורים יפים מכוח קל וחומר לעניינו, שעה שהמשיב לא ביצע פעולת הפקדה אקטיבית נוספת לאחר גזר הדין, אלא רישונו הזמני פקע.

למעלה מן הדרוש אוסיף כי לאחר שבחנתי את עובדות המקרה, תצהירו של הנאשם והוראות החוק והתקנות, לא מצאתי כי זהו המקרה החריג שבחריגים, המצריך את התערבותו של בית המשפט לשם מתן סעד מן הצדק (ר' לדוגמא עפ"ת 11090-01-23 גולדנברג קוז'וקר (10.1.23); עפ"ת 64229-11-16 חאלד סלאמה (2.1.17); ואף עפ"ת 67798-03-23 מוחמד עואד (16.5.23)).

בסופו של יום, בעובדות המקרה ברורות, הנאשם אחז ברישיון נהיגה זמני בעת מתן גזר הדין. במסגרת גזר הדין ניתנה הוראה מפורשת לנאשם להפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט, לאחר מתן גזר הדין הנאשם לא ביצע פעולה אקטיבית של הפקדה, לא בבית המשפט ולא ברשות הרישוי. גם אם היה מבצע הנאשם פעולת הפקדה נוספת ברשות הרישוי, לא היה הדבר פוטר אותו מביצוע הפקדה נפרדת בתיק זה, על פי הוראות התקנות והפסיקה.

כאמור לעיל, הדברים האחרונים נאמרו מעבר לדרוש, שעה שכבר קבעתי לעיל כי הסמכות בנדון נתונה לרשות הרישוי.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, בהעדר הצדדים.